

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/132/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613233985
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7613233985.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcov: 1/ Slovenský poľovnícky zväz, PZ Jamník, so sídlom Jamník 255, IČO: 355 170 18, právne zastúpený JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná č. 62, 2/ Q.. B. V., Y.. XX.X.XXXX, E. E. XX, 3/ Q.. N. X., Y.. X.X.XXXX, E. F. Y. J. XXX, 4/ K. V., Y.. XX.X.XXXX, E. E. XX, právne zastúpení JUDr. Štefanom Kamenickým, advokátom, o sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7 proti žalovaným 1/ Poľovnícka organizácia Háj, so sídlom Spišský Hrušov, IČO: 421 117 06, 2/ Agrodružstvo Vítkovce, so sídlom Vítkovce 105, IČO: 367 136 60, 3/ AGROLED, spol. s.r.o., so sídlom Bugľovce 26, IČO: 364 829 51, 4/ Pozemkové spoločenstvo Vítkovce, so sídlom Vítkovce 92, IČO: 171 507 52, 5/ Urbárske spoločenstvo Pod Strážou Bugľovce, so sídlom Bugľovce 26, 6/ Q.. G. V., Y.. XX.X.XXXX, E. E. X, 7/ K. Š., Y.. XX.X.XXXX, E. E. XX, 8/ K. I., Y.. XX.X.XXXX, E. G. XX, žalovaní v 1., 2., 4. a 8. rade právne zastúpení Beňo & partners, advokátskou kanceláriou, s.r.o., so sídlom v Poprade, Nám. Sv. Egídia 93, IČO: 44 250 029, žalovaní v 3., 5. a 7. rade právne zastúpení JUDr. Jánom Burocim, advokátom, so sídlom Spišská Nová Ves Za Šestnástkou 17, o vyslovenie neplatnosti priebehu zhromaždenia vlastníkov, o odvolaní žalobcu v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 7C/348/2013 - 577 z 23. januára 2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalovaným p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v 1. rade v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom konanie v časti o určenie neplatnosti zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 02.05.2013 na N. Y. Č.. XX G. C. I. G. B. I., ktorého priebeh a výsledok bol zaznamenaný v notárskej zápisnici č. N 281/2013, Nz 15 447/2013 zo dňa 10.5.2013 zastavil. Konanie v časti o určenie neplatnosti zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 02.05.2013 na N. Y. Č.. XX G. C. I. G. B. I., ktorého priebeh a výsledok bol zaznamenaný v notárskej zápisnici č. N 281/2013, Nz 15 447/2013 zo dňa 10.5.2013 zastavil. Konanie v časti o určenie neplatnosti uznesenia č. 2 a uznesenia č. 3 prijatého na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 02.05.2013 na N. Y. Č.. XX G. C. I. G. B. I., ktorého priebeh a výsledok bol zaznamenaný v notárskej zápisnici č. N 281/2013, Nz 15 447/2013 zo dňa 10.5.2013 zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným priznal proti žalobcom nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 22.11.2013 sa domáhali určenia neplatnosti zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 02.05.2013, ktorého priebeh bol zaznamenaný v notárskej zápisnici č. N 281/2013, Nz 15447/2013 zo dňa 10.05.2013 a neplatnosti zvolania tohto zhromaždenia. Súčasne sa domáhali určiť neplatnosť uznesení č. 2 a 3 prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov následne podaním zo 17.01.2014 rozšírili žalobu o ďalšiu časť petitu, a to o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru Jamník zo dňa 01.01.2014, predloženej Obvodnému lesnému úradu v Spišskej Novej Vsi na zaevidovanie dňa 07.01.2014, ktoré rozšírenie žaloby bolo pripustené uznesením č.k. 7C/348/2013-188 z 05.06.2014. V priebehu konania žalobcovia žalobu v časti o určenie neplatnosti zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov neplatnosti jeho zvolania a neplatnosti uznesení č. 2 a 3 prijatých zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov zobrali žalobu späť pred prvým pojednávaním.

3. Po právnom posúdení veci podľa § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 C.s.p., § 11 ods. 1, 2, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, prihliadajúc na čl. 2 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2 C.s.p. prihliadajúc na obsah spisu konštatoval, že v predmetnom spore existuje od začiatku procesné spoločenstvo. Prihliadal na to, že predmetom sporu zostala neplatnosť právneho úkonu a to zmluvy o užívaní poľovného revíru. Podľa ustálenej súdnej praxe musia byť účastníkmi súdneho konania o neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorí túto zmluvu uzavreli, prípadne ich právni nástupcovia, ktorý právny záver podľa súdu je potrebné nevyhnutne aplikovať aj na neplatnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru ako právneho úkonu, pretože všetci jeho účastníci sú nositeľmi práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva, všetci účastníci zmluvy majú vecnú legitimáciu a rozsudok a jeho účinok sa preto musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho úkonu.

4. Vychádzajúc z § 14 zákona o výkone poľovníctva, ktorý výslovne upravuje otázku účastníctva zmluvy, uzavrel, že nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní predstavuje nedostatok, ktorý súd nie je oprávnený odstrániť z úradnej činnosti, rovnako nie je možné aby súd na tento nedostatok stranu upozornil. Konštatoval, že na predmetný nedostatok v konaní opakovane poukazovali žalovaní, žalobcovia si boli zrejmi tohto nedostatku aj vedomí, keď na pojednávaní dňa 08.06.2017 avizovali podanie, ktorým by tento nedostatok odstránili. Napriek poskytnutej (aj predĺženej) lehote žalobcovia uvedený nedostatok neodstránili. Z uvedených dôvodov zamietol žalobu z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitimácie bez toho, aby sa zaoberal spornou otázkou (ne)platnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru. Z uvedených dôvodov odmietol návrhy žalobcov na ďalšie dokazovanie, ktorých vykonávanie by bolo nehospodárne.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobcovia čiastočným späťvzatím žaloby z dôvodov, ktoré nespočívali v správaní sa žalovaných, procesne zavinili čiastočné zastavenie konania, zamietnutie zvyšnej časti žaloby je procesným neúspechom žalobcov a naopak úspechom žalovaných. Z uvedených dôvodov priznal právo na náhradu trov konania žalovaným s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca v 1. rade a to proti výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a proti výroku o trovách konania z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) C.s.p., navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré založil na ustálenej súdnej judikatúre týkajúcej sa kúpnej zmluvy, považoval za príliš formalistické a arbitrárne, nezohľadňujúce špecifiká uzatvárania zmlúv o postúpení užívania poľovných revírov, ktorých účastníkmi je spravidla obrovské množstvo fyzických a právnických osôb a z ktorého dôvodu je postup a spôsob jej uzatvárania upravený právnou normou verejného nie súkromného zmluvného práva. Poukazujúc na čl. 20 ods. 1, 3, 4 Ústavy SR, dodatkový protokol č. 1 k Dohovoru, ust. § 11 ods. 1, 2, § 5, § 14 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve považovali svoj postup, pokiaľ sa neplatnosti zmluvy o postúpení užívania spoločného poľovného revíru Jamník domáhajú voči všetkým trom splnomocnenom zvoleným na spornom zhromaždení vlastníkov poľovných revírov za správny. Opačný postup by ich totiž nútil podať žalobu proti viac ako 4000 vlastníkom poľovných pozemkov, z ktorých mnohí sú neznámi, prípadne na neznámom mieste, čo v spojení s neustálymi zmenami vlastníckej štruktúry poľovného revíru by takéto súdne konanie robilo prakticky nemožným, resp. nekonečným. Boli toho názoru, že úmyslom zákonodarcu, ktorý v zákone o poľovníctve vyslovenie neplatnosti zmluvy súdom

výslovne uviedol, ako jeden z dôvodov zániku zmluvy, nebolo, aby sa dotknutý subjekt jej neplatnosti domáhal za tak sťažených, resp. až nemožných právnych podmienok, ktoré by vo svojej podstate znamenali skôr odmietnutie spravodlivosti, než efektívny právny rámec na jej dovolanie sa. V tejto súvislosti zdôrazňovali, že v právnej teórii ale i v súdnej praxi je ustálený názor podporený početnou judikatúrou, podľa ktorého je spoločný poľovný revír považovaný za vec spoločnú v súlade s § 139 OZ o ktorej rozhoduje zákonom stanovená väčšina počítaná podľa výšky podielov výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov začlenených do príslušného poľovného revíru. Ďalej poukazovali na ust. § 5 ods. 2 a 7 zákona o poľovníctve, podľa ktorého si zhromaždenie volí z vlastníkov poľovných pozemkov najmenej troch splnomocnencov, ktorí ich zastupujú vo veci užívania poľovného revíru podľa § 12 a 13 o poľovníctve. Vyslovili názor, že toto zákonné splnomocnenie zvolených splnomocnencov ďaleko presahuje len jednoduché oprávnenie splnomocnencov na podpis zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru a jej predloženie na evidenciu príslušnému právnomu orgánu. Toto splnomocnenie sa vzťahovalo na celý rozsah práv a povinností vyplývajúci vlastníkom poľovných pozemkov začlenených do uznaného spoločného poľovného revíru, teda vzťahovalo sa podľa nich okrem iného i na uzatvorenie, nielen podpis, zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru za stranu vlastníkov a uzatvorenie zmluvy zakladá hmotnoprávne účinky pre všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v uznanom spoločnom poľovnom revíre bez ohľadu na to, že títo samotnú zmluvu neuzatvorili, resp. ani sa nezúčastnili na zhromaždení. Pokiaľ teda s uzavretím zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru troma zvolenými splnomocnencami zákon spája vznik zmluvných práv a povinností pre všetkých vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru, podľa nich niet racionálneho dôvodu, pre ktorý by súdne vyslovenie absolútnej neplatnosti tejto zmluvy vo vzťahu k týmto trom splnomocnencom už právne účinky pre všetkých vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru nemalo. Zdôrazňovali, že absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo ex lege bez toho, aby bolo potrebné sa jej dovoliť a priamo zo zákona pôsobiť voči všetkým. Súdnym rozhodnutím sa jej neplatnosť len deklaruje.

7. Odpis odvolania žalobcu v 1. rade bol žalobcom v 2., 3. a 4. rade prostredníctvom ich právneho zástupcu doručený dňa 26.03.2018 žalovaným v 1., 2., 4. a 8. rade prostredníctvom ich právneho zástupcu bol doručený 26.03.2018, žalovaným v 3., 5. a 7. rade prostredníctvom právneho zástupcu bol doručený 27.03.2018 a žalovanému v 6. rade bolo odvolanie doručené 27.03.2018.

8. Žalovaní v 1., 2., 4. a 8. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhli potvrdiť napadnutý rozsudok, uplatnili si náhradu trov odvolacieho konania. Uvedli, že v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu musia byť účastníkmi všetci tí, ktorí úkon v tomto prípade zmluvu o užívaní poľovného revíru Jamník zo dňa 01.01.2014 (ďalej len „Zmluva“) uzavreli, resp. ich právni nástupcovia. Všetci účastníci právneho úkonu sú totiž nositeľmi práva povinností vyplývajúcich z hmotného práva a teda v konaní o určenie neplatnosti takéhoto úkonu majú všetci vecnú pasívnu legitimitáciu. Ak v konaní o určenie neplatnosti úkonu neparticipujú všetci účastníci, je daný dôvod na zamietnutie žaloby pre nedostatok vecnej legitimitácie. Boli toho názoru, že žalobca nesprávne interpretuje ustanovenia zákona o poľovníctve a v nadväznosti na to aj C.s.p. Podľa ich názoru v zmysle § 5, § 14 zákona o poľovníctve si vlastníci pozemkov môžu v § 5 zákona o poľovníctve popísaným postupom zvoliť splnomocnencov, ktorí v rozsahu udeleného splnomocnenia budú konať v ich mene a na ich účet, avšak uvedené sa týka len a výlučne zastupovania v konaní podľa zákona o poľovníctve, teda v súvislosti s uznaním poľovného revíru, podpisom zmluvy o užívaní poľovného revíru, konaním pred príslušným právnym orgánom pri evidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru a podobne. Uvedené splnomocnenie nemožno extenzívne vykladať, je predsa zrejmé, že hoci zmluvu podpísali v mene na základe splnomocnenia splnomocnenci, účastníkmi tejto zmluvy ako hmotnoprávneho aktu a nositeľmi práv a povinností z nej vyplývajúcich sú všetci vlastníci poľovných pozemkov združených do poľovného revíru. Takýto záver vyplýva aj z ustálenej judikatúry NS SR napr. rozsudok sp.zn. 3Cdo/122/2002 uverejnený v časopise „Zo súdnej praxe“ pod č. 30/2004, ďalej rozhodnutie sp.zn. 5Cdo/111/2013 alebo 3Cdo/158/2010, 1Cdo/11/2003 a časť odôvodnenia rozsudku vo veci 3Cdo/158/2010 citovali. Zdôrazňovali, že právny záver vyplývajúci s nimi citovaného odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a výklad relevantných ustanovení je potrebné aplikovať aj na konanie o určenie neplatnosti zmluvy, keďže niet žiadneho dôvodu, pre ktorý by sa aplikácia ustanovenia § 77 a § 78 C.s.p. na daný prípad nemala vzťahovať.

9. Žalovaní v 3., 5. a 7. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať im plnú náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie žalobcu nepovažovali za dôvodné. Podľa nich neexistuje žiadna korelácia medzi právom vlastníť podľa čl. 20 Ústavy SR a procesnou podmienkou, aby boli pre prípad určovania neplatnosti právneho úkonu účastníkmi všetci, ktorých sa určenie týka.

Žalobcovia spájajú inštitúty, ktoré nie sú na sebe vôbec závislé. Poukazovali na to, že žalobca správne cituje ust. § 14 zákona o poľovníctve, kde sa uvádza, že „Zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastními spoločného poľovného revíru“, avšak pri označení okruhu strán sporu už vlastníkov pozemkov ignoruje a označuje ich za strany sporu, ktoré mali byť len ich zástupcami a neboli teda nositeľmi hmotného práva a vo vlastnom mene neuzatvorili žiadnu zmluvu. Zdôrazňovali, že žalobca poukazuje na ust. § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve o zastúpení vlastníkov pozemkov organizáciou na zhromaždení, avšak opomína, že ide len o splnomocnencov, čo zákon výslovne uvádza. Splnomocnenec vykoná činnosť vždy v mene splnomocniteľa, nie vo vlastnom mene a nie na vlastný účet. Účelové tvrdenia o tom, že nejde len o bežné splnomocnenie, ale o akýsi prevod práv sui generis vyvracia práve ust. § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve, kde sa priamo uvádza, že „Zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru“, alebo s vlastními spoločného poľovného revíru. Ustálená judikatúra podľa nich je priamo použiteľná na akýkoľvek právny úkon bez ohľadu na to, či ide o kúpnu zmluvu alebo zmluvu o užívaní poľovného revíru. Oba úkony sú výkonom práv vlastníka veci užívať, disponovať s ňou. Na záver zdôrazňovali, že žalobcovia nemôžu mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy, nakoľko neponúkajú jedinú tvrdenia alebo dôkaz o tom, ako sa ich postavenie určením neplatnosti zmení.

10. Žalovaný v 6. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť, považoval ho za vecne správne. Uviedol, že žalobca v odvolaní poukazuje na ochranu vlastníckeho práva, pričom v konaní nikdy nepredložil dôkaz, že ku dňu konania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov alebo ku dňu podpisu Zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru Jamník bol vlastníkom poľovných pozemkov. Už v žalobe priznáva, že výkon práv mu skončil 31.12.2013 a už vtedy bolo logicky nepochopiteľné, ako mu mohlo byť zasiahnuté do práva, ktoré objektívne končí uplynutím dohodnutej doby. V podaní, ktorým sa domáhal rozšírenia žaloby o určenie, že zmluva o užívaní poľovného revíru je neplatná, udával, že nezákonným postupom žalovaných mu bolo, ako poľovníckej organizácii, odopreté riadnym a zákonným spôsobom sa uchádzať o užívanie poľovného revíru Jamník na ďalšie obdobie, avšak v odvolaní už používa úplne inú rétoriku, domáha sa ochrany vlastníckeho práva, pričom vôbec nereflektuje na dôvody podania žaloby z jeho strany. Správne sa súd prvej inštancie zaoberal v prvom rade v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. otázkou naliehavého právneho záujmu. V tejto súvislosti poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/692/2015 z 29.06.2016 časť odôvodnenia, ktorého citoval. Ďalej poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/140/2015 z 01.06.2016 časť ktorého odôvodnenia týkajúcej sa vyriešenia otázky, či žalobcovia by vzhľadom na rozsah vlastníctva poľovných pozemkov k celkovej výmere poľovných pozemkov, ktoré tvoria súčasť poľovného revíru, dokázali vyvolať proces zvolania a rozhodovania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v súlade so svojimi záujmami v zmysle § 5 zákona č. 274/2009 Z.z. Bol toho názoru, že s ohľadom na dôvody, ktoré viedli žalobcu k podaniu žaloby neexistuje žiaden racionálny dôvod, prečo súd vedie 5 rokov konanie ak žalobca (odvolateľ) ani ostatní žalobcovia v súlade s ustálenou súdnou praxou nemali žiaden naliehavý právny záujem domáhať sa neplatnosti zmluvy. K otázke vecnej legitímácie poukazoval na to, že súdna prax je jednotná v názore, podľa ktorého stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzavreli, prípadne ich právni nástupcovia, a to buď ako žalobcovia alebo ako žalovaní; v prípade zmluvy ak niektorá zo zmluvných strán (prípadne jej právny nástupca) nie je stranou v súdnom spore, súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky sp.zn. 3Cz/61/1987 z 29.02.1988, rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/122/2002 z 01.05.2003, sp.zn. 3Cdo/158/2010 zo 17.02.2011, sp.zn. 5Cdo/211/2013 z 13.05.2014 a na uznesenia Najvyššieho súdu ČR, ktorých spisové značky a dátum vydania citoval. Zároveň citoval časť odôvodnenia týchto rozhodnutí, z ktorých podľa neho vyplýva vyššie uvedený záver.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu v 1. rade ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu v 1. rade nie je možné vyhovieť.

12. Výroky rozsudku ktorými v časti konanie bolo zastavené, neboli napadnuté odvolaním, stali sa právoplatnými a neboli predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo iba rozhodnutie v časti, v ktorej súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania (ďalej len „rozsudok“).

13. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. januára 2019 o 10.00 hodine v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 24.01.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3, § 378 ods. 1 a § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario.

15. Žalobca v 1. rade v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) C.s.p.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) C.s.p. ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanou vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. (t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. V danom prípade je predmetom konania určenie neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru Jamník z 01.01.2014, ktorá bola na zaevidovanie predložená Obvodnému lesnému úradu v Spišskej Novej Vsi 07.01.2014.

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne skúmal otázku vecnej pasívnej legitímácie. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že z hľadiska predmetu konania pasívna vecná legitímácia nesvedčí len stranám, ktoré žalobcovia označili na strane žalovaných. Podľa odvolacieho súdu stranami v prejednávanej spore z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutne museli byť všetci vlastníci spoločného poľovného revíru; uvedený záver vyplýva z príslušných ustanovení zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov upravujúcich rozhodovanie o prenechaní užívania poľovného revíru inej osobe v zmysle ktorých o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru, alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5, (t.j. na zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov) s tým, že vlastník samostatného poľovného revíru, alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom poľovníckej organizácie, alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru (§ 11 ods. 1, 2 zákona č. 274/2009 Z.z.). V prípade rozhodnutia vlastníkov o postúpení užívania poľovného revíru inej osobe sa postúpenie užívania realizuje písomnou zmluvou, ktorú uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru, alebo vlastními spoločného poľovného revíru (§ 13 ods. 1, § 14 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z.), nakoľko zmluvu o postúpení užívania spoločného poľovného revíru uzatvárajú všetci vlastníci poľovných pozemkov, stranami sporu o určenie neplatnosti, musia byť všetci vlastníci poľovných pozemkov spolu s fyzickou

osobou alebo právnickou osobou, ktorej bolo užívanie poľovného revíru postúpené, pričom skutočnosť, že za vlastníkov podpisujú zmluvu splnomocnenci schválení na zhromaždení, nie je z hľadiska vecnej legitímácie právne významná. V prípade určenia neplatnosti zmluvy ide vo vzťahu k stranám sporu o nerozlučné spoločenstvo a teda ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že rozsudok sa musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný (§ 77 ods. 1 C.s.p.). Nutnosť účasti všetkých uvedených subjektov v spore v prípade určenie neplatnosti zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru tak vyplýva zo skutočností, že vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby stranou sporu neboli všetci účastníci dotknutého vzťahu, pretože nemožno pripustiť, aby sporná zmluva bola záväzná len pre jednu skupinu vlastníkov poľovných pozemkov a pre inú skupinu nie, t.j. pre tých, ktorí boli stranami sporu, v ktorom by došlo k určenie (ne)platnosti tohto vzťahu, nakoľko výrok rozsudku je v zmysle § 228 C.s.p. záväzný len pre strany sporu, resp. ich právnych nástupcov. Nutnosť účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v spore tak nemusí vyplývať z výslovného ustanovenia právneho predpis, ktorým v tomto prípade je zákon č. 274/2009 Z.z., pretože vyplýva z charakteru spoločných práv a povinností, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ žalobcovia na strane žalovaných označili iba zástupcov, ktorých si vlastníci zvolili na účely uzavretia zmluvy o užívaní poľovného revíru, vzhľadom na predmet konania neoznačili na strane žalovaných všetky pasívne vecne legitímované subjekty, čím zabránili súdu prvej inštancie v možnosti posudzovať dôvodnosť žaloby z hľadiska tvrdených dôvodov neplatnosti zmluvy.

22. Vecná legitímácia strán v spore vyplýva z hmotného práva. Súd prvej inštancie nezaťažovala ani poučovacia povinnosť ohľadne správne okruhu strán v spore, ani povinnosť vykonať dokazovanie na zistenie všetkých do úvahy prichádzajúcich vecne legitímovaných subjektov, ktoré mali byť vzhľadom na predmet konania stranami sporu. Spornou nie je skutočnosť, že žalobcovia neoznačili ako žalovaných všetkých vlastníkov poľovných pozemkov dôvodiac, že ide o veľké množstvo ľudí (cca 4000), preto správne súd prvej inštancie postupoval ak žalobu zamietol z dôvodu nesprávne stanoveného okruhu strán sporu na strane žalovaných.

23. Podstatou odvolacích námietok žalobcu v 1. rade je tvrdenie, že s plnomocenstvom daným vlastníckymi poľovných pozemkov trom osobám oprávneným uzavrieť v ich mene Zmluvu o užívaní poľovného revíru došlo k postúpeniu procesných ale aj hmotnoprávnych oprávnení na splnomocnených zástupcov, preto postačuje, ak žalovanými sú títo splnomocnení zástupcovia. Túto odvolaciu námietku je potrebné považovať za nedôvodnú. Udeľením plnomocenstva na uzavretie zmluvy splnomocnitelia nepostupujú svoje práva a povinnosti splnomocnencom, ako to nesprávne uvádza žalobca v 1. rade v odvolaní. Uvedená okolnosť vyplýva aj zo samotného tvrdenia žalobcu v 1. rade v odvolaní, že uzavretie zmluvy zvolenými splnomocnencami zakladá hmotnoprávne účinky pre všetkých vlastníkov poľovných pozemkov. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ust. § 5 ods. 7 zák. č. 274/2009 Z.z. sa vzťahuje iba na zvolenie splnomocnencov pre účely zastupovania vo veci užívania poľovného revíru ako to uvádza samotný žalobca v 1. rade v odvolaní, preto toto ustanovenie sa nevzťahuje na konanie o (ne)platnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

25. Vecne správne rozhodol súd aj o nároku na náhradu trov konania, preto odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny aj v tomto výroku.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. Žalobca v 1. rade nebol v odvolacom konaní úspešný, keďže odvolací súd jeho odvolaniu nevyhovel, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešným žalovaným. O týchto trovách rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).